

Bana Kokunu Borçlusun

– S. Yetgin · 06 Ağustos 2014

Gecelerimin derin kuyularında bir başınayım, aşktır rotam
Bir bakışın tanrısal düşündeyim şimdi, baharlarım yaman
Balçıktan örülmüş bir kafeste çığlıklara durdum, azdı yaram
Anıların dövmeleriyle vuruyor düşlerimi hızla eriyen zaman
Kahredici bir yürüyüşle azaplardayım, aşktır katlime ferman
Bana kokunu borçlusun, cellâdım olsan da, ey onulmaz sevdam.

Derbeder bir gönüldeyim, koptum engin ırmaklarımdan
Asi bir yara büyüyor içimde, asılmışım ben kollarımdan
Boz bulanık nehirlerde yıkıyorum mendilimi, dilimde an
Yamalı şiirlerle örüyorum yapımı, neyleyim içinde olmasan
Yaşam iksiri sür bedenime, çoğalt gülüşlerinle beni sevdam
Bana kokunu borçlusun, ruhumun cenneti seninle olur tamam.

Endamının dağlarına tırmanıyorum her sabah, çıkınımda sevda
Hangi çiçeğe baksam sen varsın, terim düşüyor kutsal toprağına
Yıldız ekiyorum zifiri gecelerine, çamurla kardı bizi yüce yaradan
Al gözümdeki sır perdesini, gülüşlerinle ısınır bu üşümüş adam
Dilemem hiçbir vakit, sen de benim gibi ateşler içerisinde yan
Bana kokunu borçlusun, sevginle dolaşır hücrelerimdeki kan.

Türkülerim sen, şiirlerimdeki efsun sen, seninle mey'lerim dolu
Güvercin bakışlarındaki emsalsiz gizlerle aşarım en zorlu yolu
Yüreğindeki gizli hazinelerle mutluyum ben, bilmem yoksulluğu
Geceleri çaldım uykulardan yar, bir çırpıda geçerim bu yolculuğu
Gizle saklılarında asırlarca, gülüşlerinle emzir bu aşk çocuğunu
Bana kokunu borçlusun, yüreğinin cennetinde yaşat mutluluğu.

Selahattin YETGİN